

TEXT
Maribel Nogué Felip

IL·LUSTRACIÓ
Antoni Valls Alecha

2011 auca de l'arribada dels tres reis a Igualada

Heus aquí que una vegada, al caliu d'una llar d'Igualada, un vailet li diu al seu pare "fes lloc als reis per al dia de la seva arribada!".

Ja és el dia dels innocents; diu l'avi: "puja a dalt i mira vers Montserrat, a veure si hi veus un jeep i el Patge Faruk ja ha arribat...".

Quin goig fa el seu seguici arrencat en fila a "Les Comes", avui m'han parlat molts patges i tots m'han dit coses bones.

Per la ràdio, als nens i nenes parla. Vol que la seva veu amiga escoltin; els ha vigilat de ben a prop, els aconsella i avisa perquè no hi tornin.

En la seva primera lletra o en dibuix, és hora d'escriure el que més desitgen. Tot ho entenen els reis, encara que sigui fluix com un secret: és que ens estimen...

Cap d'any de fred i cues, de cares de son i nervis. Què em dirà el Patge Faruk, quan li lliuri la meua carta?

Quants dies fallen encara? pregunten curulls d'esperança. Vull que vagin a veure l'avia que els esperarà amb ànsia...

Serè com la lluna que porta, passa en Baltasar majestuós. No para de saludar la mainada que el reclama al carrer i als balcons.

L'estrella ja és aquí! Quanta llum que dóna i quina alegria quan passa i repartint caramels la seva barba blanca exhibeix.

La carrossa del Rei Melcior ens arriba el Rei Gaspar i, com un avi feliç i content, repartint caramels la seva barba blanca exhibeix.

Enmig d'aquesta galàxia ens arriba el Rei Gaspar. Un planeta duu a la seva carrossa i, cerimoniós, no para de saludar.

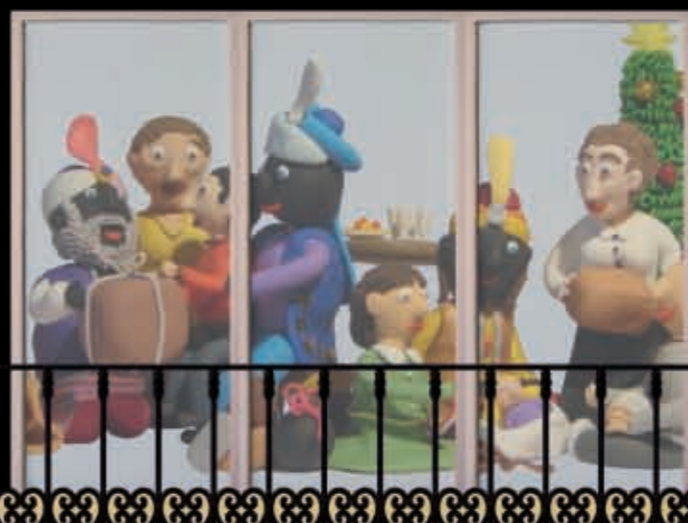
Serè com la lluna que porta, passa en Baltasar majestuós. No para de saludar la mainada que el reclama al carrer i als balcons.

Que passaran per aquí? pregunta la nena tota encuriosida. Pujaran al balcó, és clar que sí, no poden faltar a la tradició, petita.

Ara ha arribat un patge, mira, ara en ve un altre! Que emocionant, per l'escala han pujat! Mira, allà davant també hi han anat!

Aquest paquet és per a mi, i aquest altre, per al meu germà. per l'avi i la iaia també n'hi ha... Que els podem un altre any convidar?

La veïna del costat s'ho mira, recorda quan fa molts anys, encara petita també vivia la festa com avui... Ara la viu sola, però s'alegra que continuï...

Sempre recordarà el goig que feia la munió de patges posats en fila acompanyant SS.MM, els Reis Mags i ajudant-los amb les joguines.

Com continuen treballant quan arriben a Sant Agustí i es disposen a repartir per totes les llars d'Igualada.

Els camions van ben plens de paquets curulls d'il·lusions, que amb ordre i organització reparteixen gentilmente.

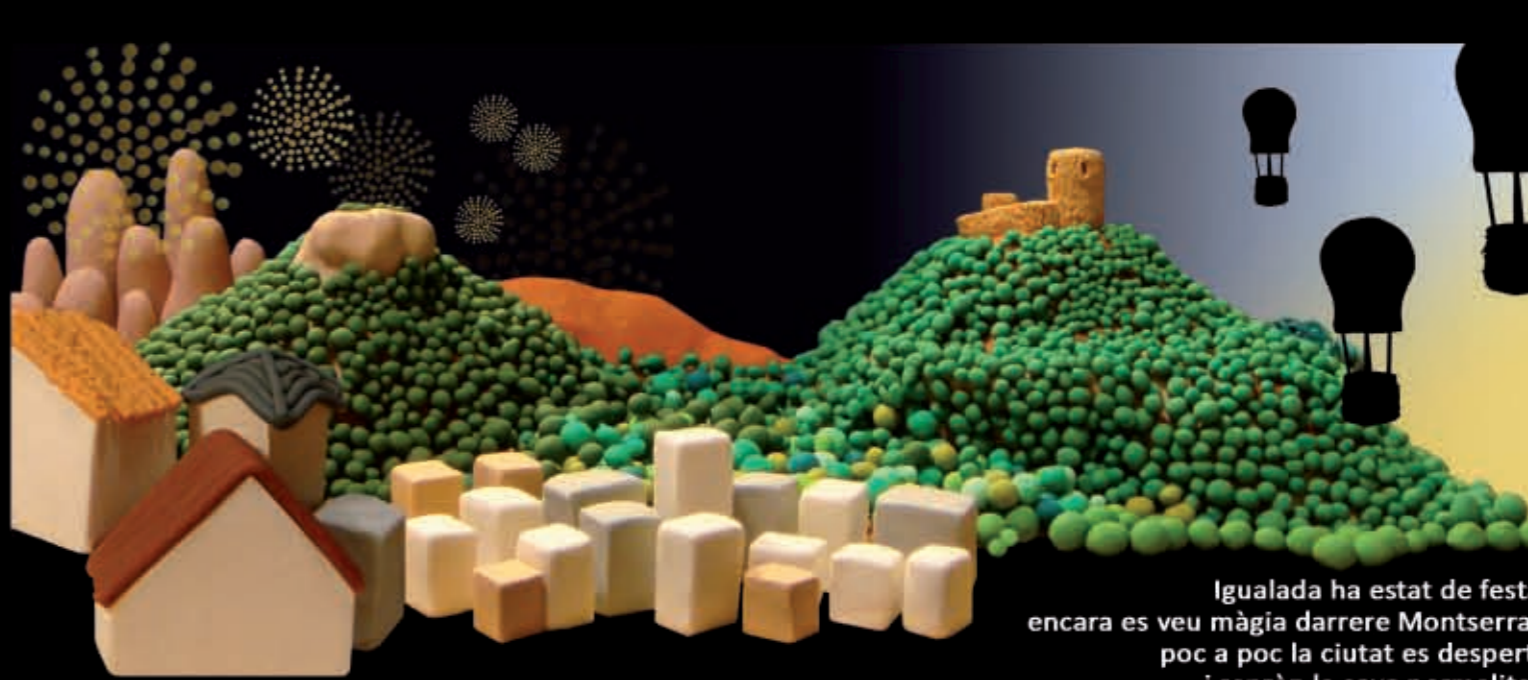
A les llars s'introdueixen i en plena festa les famílies troben, doncs aquesta és la diada en la que tots plegats es retroben.

Encara em sona a les orelles la música i màgia de la cavalcada, com un somni enmig de les estrelles que sols és possible en aquesta diada.

Nit plàcida, d'il·lusió i fantasia on es confon la innocència i la veritat, la nebulosa màgia que ho envolta fa que convertim els somnis en realitat.

Igualada ha estat de festa, encara es veu màgia darrere Montserrat, poc a poc la ciutat es desperta i reprèn la seva normalitat.